

I miss you

(truyenngan.com.vn) Những ngày cuối tháng Tư...Trời đổ nắng nồng nồng, cái nóng chớm hạ... Gió đẩy cậu đến với tớ từ một phương nào xa lắm... Cậu add facebook tớ và nói ” Xin chào!” thế rồi bọn mình là bạn...

Facebook của cậu có rất ít bạn, cậu cũng không up status nhiều và tuyệt nhiên không có cái ảnh nào của cậu. Tớ không hỏi cũng không thắc mắc, chỉ chat với cậu. Những cuộc trò chuyện “im lặng” giữa tớ và cậu cứ kéo dài hàng giờ, không nhìn thấy mặt nhau, không nghe thấy giọng nói của nhau, chỉ nhìn thấy những con chữ và nghe tiếng gõ bàn phím, nhưng thật lạ là tớ có thể nhìn và nghe thấy tất cả qua những gì cậu kể...

Tớ thấy cậu nằm trên sofa, mắt dính vào màn hình điện thoại, miệng thì mỉm cười. Tớ thấy cậu đang đọc tin nhắn của tớ và uống café, tớ có thể nghe thấy tiếng café rơi tách tách...Tớ thấy cậu đang mở tivi nhưng tay thì cầm điện thoại.. Thật lạ là, khi nhắm mắt vào thì tớ có thể thấy cậu, rất rõ ràng...

Cậu kể với tớ về đất nước của cậu, về nơi cậu sống, về mùa hè cậu nằm dài ở nhà xem tivi... Cậu bảo, ” kể cho tớ nghe về mùa hè của cậu đi”... Mùa hè với tớ là những ngày lộng gió, rong ruổi trên triền đê thả diều... Là những ngày đẹp trời vác cần đi câu, là những đêm nằm trên cỏ ngắm sao rồi ngủ quên tới sáng. Cậu bật cười bảo, tớ là cô gái lãng mạn nhất mà cậu từng biết. Cứ như thế từng chút mỗi ngày, bọn mình kể cho nhau nghe về thế giới của nhau. Dù ở cách nhau rất xa, nhưng bọn mình vẫn có thể cùng nhau làm rất nhiều điều. Bọn mình cùng nhau xem film yêu thích The love of Siam, cùng nhau nghe nhạc của August Band. Những đêm quang trời, bọn mình cùng nhau ngắm sao. Tớ kể, tớ đang nằm trên bãi cỏ gần nhà, có hàng triệu ngôi sao trên bầu trời, và tớ đang nhìn thấy ngôi sao sáng nhất . Cậu bảo cậu đang đứng trên sân thượng, nhìn lên trời chỉ thấy khoảng không đen đặc, có khi những ngôi sao đã chạy hết sang bầu trời của tớ rồi. Vì tớ nên cậu cũng hay nhìn lên bầu trời kiểm tìm những ngôi sao...

Cậu hay đăng lên wall tớ những bức ảnh của Pchy, hay bài hát của JayChou, những thần tượng của tớ, cũng có khi là những điều vu vơ “Chỗ cậu đang nắng hay mưa”? “Hôm nay cậu lại đi câu cá à =.=” Tớ viết thư bằng ngôn ngữ của cậu, rồi chụp ảnh đăng lên facebook. Cậu cũng viết thư bằng tiếng

Việt rồi gửi cho tớ... Cậu bảo muốn nghe giọng tớ nên cậu gọi cho tớ... Tớ đã nói rất nhiều, còn cậu thì im lặng... Rồi cậu bảo, bọn mình cứ mãi như thế này nhé, là bạn của nhau trên Facebook, cùng nhau chia sẻ mọi thứ. “Tớ nhớ cậu”. Tớ đã nói như thế, dù ngày nào cũng nói chuyện với nhau nhưng tớ vẫn không ngừng nhớ cậu...

Cơn mưa rào đi ngang qua khung cửa sổ...

Cậu này, nếu cậu nói thích tớ thì tớ không biết phải làm gì đâu. Khoảng cách địa lý, bất đồng ngôn ngữ, tớ không biết bọn mình có thể gặp nhau được hay không, thế nên đừng thích tớ...

Bọn mình cố gắng là được mà, nếu bọn mình cùng bước thì chẳng phải khoảng cách sẽ được rút ngắn hay sao.

Đồ ngốc! Sao cậu có thể thích một người chưa bao giờ gặp ...

Cậu có thích tớ không?

Nếu tớ nói thích cậu, thì tớ phải có trách nhiệm với những gì mình đã nói. Mà tớ thì không biết mình có thể làm gì cho cậu...

Tớ đã bảo tớ và cậu hãy cùng cố gắng rồi một ngày nào đó, bọn mình nhất định sẽ gặp nhau... Nhưng cậu không đủ dũng cảm để hứa với tớ điều gì, cậu không thể nói thích tớ mà không làm điều gì cho tớ... Cậu bảo có khi nên dừng lại thôi..

Cảm ơn cậu đã là bạn của tớ. Cảm ơn cậu vì đã là kí ức đẹp nhất của mùa hè mà tớ có. Tớ không thể là bạn trai của cậu nhưng điều đó không có nghĩa là tớ không yêu cậu. (*)

Rồi không thấy cậu online nữa.. Tớ không biết tìm cậu ở đâu nên chỉ biết nhớ cậu. Mùa hè. Tớ nhớ cậu. Nhìn những ngôi sao. Tớ nhớ cậu. Mưa rào. Tớ cũng nhớ cậu... Tớ cứ nhớ cậu như thế cho đến khi thời gian phai màu.. Nắng đã thôi vàng . Gió đã thôi lồng lộng. Mùa hè cứ thế lặng lẽ trôi qua...

Mùa thu, hương hoa sữa ngập tràn ngõ nhỏ. Tớ bước vào cổng trường đại học và bắt đầu một cuộc sống mới. Tớ bận rộn với lớp học, bạn bè mới. Tớ cứ

tưởng tớ đã để cậu ở đâu đó trong quá khứ. Vậy mà đôi khi tớ vẫn nghĩ về cậu, về mùa hè mà chúng ta đã cùng nhau trải qua...

Những cơn gió rét lướt luồn qua từng kẽ lá, đẩy mùa thu đi qua, kéo mùa đông tới...Tớ vẫn không ngừng nhớ cậu...Một sáng thức dậy, tớ thấy một bức ảnh trên tường facebook của tớ: là tuyết trắng.

Hôm nay tuyết rơi lần đầu tiên... Cậu bảo chưa bao giờ thấy tuyết bao giờ. Tớ không thể đóng gói tuyết gửi cho cậu được.Tớ chỉ có thể gửi ảnh cho cậu thôi. Tớ đã để cậu chờ lâu quá phải không? Phải mất khoảng thời gian dài như thế để tớ có thể nói với cậu điều này: tớ yêu cậu, cô gái mùa hè của tớ. Cậu sẽ đợi tớ chứ, thêm một chút nữa thôi. Khi mùa hè đến, cậu muốn bọn mình sẽ cùng làm gì? Cùng ngắm sao ở bầu trời của cậu được không?

Tớ sẽ nhớ cậu. Từng giây, từng phút. Từ ngày này qua ngày khác. Từ mùa này đến mùa khác. Tớ sẽ thích cậu thêm một chút, một chút. Từng giây , từng phút. Từ ngày này qua ngày khác, từ mùa này đến mùa khác. Đến khi tình yêu đủ lớn thì dù phải đợi cậu, bao nhiêu lâu tớ cũng đợi...

(*) câu nói trong phim The love of Siam